

РЕШЕНИЕ

№ 2350

гр. София, 20.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. Д.

при участието на секретаря НАДЕЖДА В. ПОПОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. Д. Административно наказателно дело № 20221110212937 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С Наказателно постановление изх. № РД-05-0080/07.06.2022 г., издадено от директора на Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ), на И. Б. Д. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лева за извършено административно нарушение по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за здравето (ЗЗдр.), вр. т. 1, б. „а“ от Заповед № РД-01-32/27.01.2022 г. за изм. и доп. на Р. I, т. 2 от Заповед № РД-01-21/21.01.2022 г., издадена от директора на СРЗИ, изразяващо се в това, че на 29.01.2022 г., в качеството си на управител на нощен клуб „Т.С.”, находящ се в гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 6, е нарушил въведените противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 7 от Закона за здравето, като управляваният от него обект работи с клиенти на място след 22.00 часа.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице И. Б. Д., с която са иска неговата отмяна като незаконосъобразно. В жалбата са релевирани доводи, че нарушението не е доказано. Твърди се, че в АУАН и НП не е посочено в колко часа е извършена проверката, както и колко посетители е имало в заведението. Изложено е, че в НП не са изложени съображения относно приложението на чл. 28 ЗАНН,

което е нарушение на разпоредбата на чл. 53, ал. 1 ЗАНН. Твърди се, че е налице противоречие в АУАН и НП между фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не се явява, като в представена писмена молба процесуалният му представител заявява, че от приложената справка от НАП може да се установи, че И. Д. е заемал длъжността салонен управител с код по НКПД № 5131 2003. С оглед на това е изложено, че в случая неправилно е санкциониран жалбоподателят вместо управителят на дружеството, стопанисващо обекта. По изложените съображения, от съда се иска да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно, като присъди в полза на жалбоподателя направените по делото разноски. Релевирано е възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Наказващият орган не се явява в хода на съдебното производство, като процесуалният му представител заявява, че правилно за извършеното нарушение е бил санкциониран именно И. Д. като салонен управител в качеството му на физическо лице, което отговаря за работата на търговския обект във връзка със спазването на въведените противоепидемични мерки. С оглед на изложеното, от съда се иска да потвърди атакуваното НП като законосъобразно и обосновано.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Следва да се посочи, че независимо от направеното отбелязване върху НП, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН на 06.07.2022 г., съдът счита, че не е била налице посочената хипотеза. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, за да се приеме, че е налице редовно връчване в отсъствие на нарушителя, е необходимо последният да не може да бъде намерен на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен. В случая не е налице нито една от двете предпоставки за приложение на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. От една страна, върнатите известия за доставяне от известния адрес в гр. София, ж.к. „Младост“ не могат да бъдат възприети като категорично доказателство, че нарушителят не може да бъде намерен на същия адрес, още

по-малко предвид посоченото в известието за доставяне, че пратката е „непотърсена“. От друга страна, на л. 32 от делото е приложена адресна справка по отношение на И. Б. Д., изготвена по реда на Наредба № 14/2009 г., от която е видно, че от 12.10.2021 г. до настоящия момент И. Д. не е променял постоянния и настоящия си адрес, който е същият като посочения в приложените по преписката известия за доставяне за връчване на атакуваното НП. При това положение не може да се приеме, че е налице и втората предпоставка по чл. 58, ал. 2 ЗАНН, а именно нарушителят да е променил адреса си на местоживее и последният да не е известен на наказващия орган. С оглед на изложеното, съдът счита, че не е налице редовно връчване на НП по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, поради което и подадената жалба срещу атакуваното НП следва да се приеме за подадена в законоустановения срок.

След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 29.01.2022 г., около 02.20 часа, св. С., на длъжност инспектор в СРЗИ, заедно с негови колеги от СРЗИ, ОДБХ и СДВР, извършили проверка на заведение – нощен клуб „Т.С.“, находящ се в гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 6, стопанисван от „Т.К.“ ЕООД с управител И.К.К.. При влизането си проверяващите служители установили, че в заведението има клиенти, които консумират напитки, като е пусната музика. Във връзка с това служителите от СРЗИ констатирали, че провереният обект работи с клиенти на място след 22.00 часа, с което била нарушена забраната на т. 1, б. „а“ от Заповед № РД-01-32/27.01.2022 г. за изм. и доп. на Р. I, т. 2 от Заповед № РД-01-21/21.01.2022 г., издадена от директора на СРЗИ.

Резултатът от извършената проверка бил обективизиран в Констативен протокол от 29.01.2022 г.

Св. С. съставил АУАН с бл. № 0000000172/29.01.2022 г. (изх. № АН-01-0080/31.01.2022 г.) срещу И. Б. Д. в качеството му на управител на нощен клуб „Т.С.“ за извършено административно нарушение по т. 1, б. „а“ от

Заповед № РД-01-32/27.01.2022 г. за изм. и доп. на Р. I, т. 2 от Заповед № РД-01-21/21.01.2022 г., издадена от директора на СРЗИ, вр. чл. 63 от ЗЗдр. Към момента на съставяне на АУАН И. Д. работил към „Т.К.“ ЕООД на длъжност „салонен управител“. АУАН бил връчен и подписан от И. Д..

Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление изх. № РД-05-0080/07.06.2022 г. от директора на СРЗИ, с което за описаното в АУАН административно нарушение на И. Б. Д. била наложена „глоба“ в размер на 500 лева.

НП не било връчено лично на И. Б. Д..

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля С., Констативен протокол от 29.01.2022 г. и два броя справки от ТД на НАП-София.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. В този смисъл съдът кредитира изцяло показанията на св. Григоров, който е категоричен, че около 02.00 часа на 29.01.2022 г. е извършил с негови колеги проверка на процесното заведение „Т.С.“, при което е установено, че същото работи и в него се намират клиенти, които слушат музика и консумират напитки. Изложеното от св. Григоров кореспондира изцяло с приложения по делото Констативен протокол от 29.01.2022 г.

Съдът кредитира и останалите писмени доказателства по делото, приобщени по реда на чл. 283 НПК, като относими към предмета на доказване по делото. Следва да се акцентира върху приложените справки от ТД на НАП-София, от които е видно, че жалбоподателят И. Д. е работил по трудов договор за „Т.К.“ ЕООД, стопанисващо процесното заведение, в периода от 09.12.2021 г. до 29.04.2022 г. на длъжност с код по КИД (2008) – 5630 (дейност на питейни заведения) и код по НКПД – 51312003 (салонен управител).

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали

издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона съгласно разпоредбата на чл. 209а, ал. 3 и ал. 4 ЗЗдр. – държавен здравен инспектор и директора на СРЗИ. Същевременно, АУАН и НП са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, съдържат всички задължителни реквизити по чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като липсва каквото и да е противоречие в съдържанието им. С оглед на това атакуваното НП е издадено при спазване на изискванията на процесуалния закон.

При проверка правилното приложение на материалния закон, съдът счита, че в конкретния случай „Т.К.“ ЕООД е осъществило състава на административно нарушение по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗдр., доколкото не са били спазени въведените на територията на страната временни противоепидемични мерки, посочени в т. 1, б. „а“ от Заповед № РД-01-32/27.01.2022 г. за изм. и доп. на Р. I, т. 2 от Заповед № РД-01-21/21.01.2022 г., издадена от директора на СРЗИ, а именно: *„Въвеждане на ограничено работно време от 06:00 часа до 22:00 часа при спазване на подхода със „Зелен сертификат“ за игралните зали, казината и заведенията за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, включително и тези към местата за настаняване“*. В конкретния случай се установи, че проверката в процесното заведение за развлечения е била осъществена около 02.20 часа на 29.01.2022 г., като същото е работило с клиенти към този час, което е след 22.00 часа, с което дружеството е осъществило състава на административно нарушение по чл. 63, ал. 4, вр. ал. 1 ЗЗдр.

В случая обаче съдът счита, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя И. Б. Д.. Съгласно разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 ЗЗдр. се санкционира всяко лице, което не изпълнява въведени от директора на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 ЗЗдр., като в разпоредбата на чл. 209а, ал. 2 ЗЗдр. е предвидено отговорност да носи и ЕТ или ЮЛ, ако нарушението е извършено от такова лице. Видно от съдържанието на нарушената временна противоепидемична мярка, се забранява извършването на дейност от съответните заведения извън регламентираното ограничено

работно време от 06.00 до 22.00 часа. В този смисъл очевидно субект на нарушението се явява лицето, което стопанисва съответното заведение. В настоящия случай отговорно за извършеното нарушение се явява дружеството „Т.К.“ ЕООД, което стопанисва процесното заведение за развлечения, а не управителят като физическо лице в хипотезата на допустителство. В този смисъл следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 10 ЗАНН допустителите се наказват само в случаите, изрично предвидени в съответния закон или указ. В разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 ЗЗдр. не е предвидено ангажиране административнонаказателна отговорност за допустителство.

Нещо повече, от приложените по делото справки от НАП се установи, че жалбоподателят И. Б. Д. към 29.01.2022 г. е имал сключен трудов договор с „Т.К.“ ЕООД за изпълняване на длъжност с код по НКПД 51312003, а именно „салонен управител“, докато организационната и управленска длъжност „управител“ е с код по НКПД 11207023. Същевременно от справка от публично достъпния ТРРЮЛНЦ се установява, че към датата на проверката управител на „Т.К.“ ЕООД е бил И.К.К.. В този смисъл се установява, че жалбоподателят И. Д. дори не е бил управител на дружеството, стопанисващо обекта, а е изпълнявал друга длъжност в заведението.

Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на наказващия орган, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя в качеството му на физическо лице, тъй като последният е отговарял за работата на търговския обект във връзка със спазването на въведените противоепидемични мерки. Съдът намира този извод за изцяло необоснован, доколкото наказващият орган не е събрал нито едно доказателство, от което да се установява, че на И. Д. е било възложено писмено или устно да отговаря за спазване в заведението на въведените с процесната заповед на директора на СРЗИ противоепидемични мерки. Въпреки положените от съда усилия, по делото не бяха приобщени трудов договор и длъжностна характеристика на жалбоподателя, поради което и остава напълно неясно в какво са се изразявали задълженията и отговорностите на последния по отношение дейността и функционирането на нощен клуб „Т.С.“ към процесната дата. Актосъставителят и наказващият орган е следвало да извършат проверка на

това обстоятелство и след като не могат да установят длъжността и възложените задължения на И. Д. по отношение на процесното заведение, да санкционират юридическото лице, което е стопанисвало обекта – „Т.К.“ ЕООД, на основание чл. 209а, ал. 2 ЗЗдр.

С оглед на това съдът счита, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя И. Д. в качеството му на служител на процесния обект за така извършеното административно нарушение, вместо юридическото лице, собственик/ползвател на обекта.

По изложените съображения съдът намира подадената жалба за основателна, поради което атакуваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебното производство от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, в полза на последния следва да се присъдят направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. От приложения на л. 43 от делото договор за правна защита и съдействие е видно, че И. Д. е заплатил за процесуално представителство по настоящото дело сумата от 500 лева, която е била платена в деня на подписване на същия договор. Съдът намира за неоснователно релевираното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, доколкото същото, макар и определено над предвидения минимален размер съгласно разпоредбите на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който в случая е 400 лева, не се явява прекомерно. Следва да се посочи, че по делото са проведени четири съдебни заседания, което е наложило допълнителни усилия по защита на жалбоподателя в хода на производството. В този смисъл и определяне на адвокатско възнаграждение, надвишаващо със 100 лева минималния размер по Наредба № 1 от 09.07.2004 г., не обуславя извод за явно несъответствие на оказаната правна помощ със заплатения адвокатски хонорар. С оглед на това, възражението на наказващия орган за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар се явява неоснователно. По изложените съображения, СРЗИ следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя Д. сумата от 500 лева, представляваща направени разноски от последния за

адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление изх. № РД-05-0080/07.06.2022 г., издадено от директора на Столична регионална здравна инспекция, с което на И. Б. Д. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лева за извършено административно нарушение по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за здравето, вр. т. 1, б. „а“ от Заповед № РД-01-32/27.01.2022 г. за изм. и доп. на Раздел I, т. 2 от Заповед № РД-01-21/21.01.2022 г., издадена от директора на СРЗИ.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция с адрес гр. София, /адрес/ да заплати на И. Б. Д. с ЕГН ***** сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____